ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr. A420315618
Lietas arhīva Nr. AA43-0299-20/21
ECLI:LV:ADAT:2021:0316.A420315618.13.S

P A P I L D S P R I E D U M S

Rīgā 2021. gada 16. martā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Kristīne Kalvāne,
tiesneses Ilze Amona un Valda Zommere

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. C/ pieteikumu par VAS ,,Ceļu satiksmes drošības direkcija" 2018. gada 15. novembra lēmuma Nr. 11.11-10/2474 atzīšanu par prettiesisku, mantiskā zaudējuma 49,98 *euro* un nemantiskā kaitējuma atlīdzināšanu, sakarā ar /pers. C/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2019. gada 21. jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējs /pers. C/ 2018. gada 8. septembrī VAS ,,Ceļu satiksmes drošības direkcija" (turpmāk – direkcija) Rīgas nodaļā kārtoja vadīšanas eksāmenu A1 kategorijas transportlīdzekļa vadītāja tiesību iegūšanai, figūru izpildē saņemot nepietiekamu vērtējumu. Eksāmenu vadīja direkcijas eksaminācijas inspektors /pers. B/.

Uzskatot, ka vadīšanas eksāmena norisē ir pieļauti būtiski procesuāli pārkāpumi, pieteicējs vērsās direkcijā, lūdzot atzīt administratīvo aktu par prettiesisku, kā arī atlīdzināt pieteicējam mantiskos zaudējumus un morālo kaitējumu.

Direkcija 2018. gada 15. novembrī pieņēma lēmumu Nr. 11.11-10/2474 (turpmāk – direkcijas lēmums), nekonstatējot, ka vadīšanas eksāmenā būtu pieļauti pieteicēja norādītie pārkāpumi un attiecīgi būtu pamats atlīdzinājumam.

[2] Pieteicēja likumiskā pārstāve /pers. E/ vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par direkcijas lēmuma atzīšanu par prettiesisku un mantiskā zaudējuma 49,98 *euro* un nemantiskā kaitējuma atlīdzināšanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas 2019. gada 21. jūnija spriedumu pieteicēja pieteikums noraidīts daļā par direkcijas lēmuma atzīšanu par prettiesisku un atstāts bez izskatīšanas daļā par mantiskā zaudējuma 49,98 *euro* un nemantiskā kaitējuma atlīdzināšanu.

Pieteicēja likumiskā pārstāve par pirmās instances tiesas spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību.

[3] Administratīvā apgabaltiesa ar 2020. gada 18. februāra spriedumu nosprieda:

[3.1] Atcelt Administratīvās rajona tiesas 2019. gada 21. jūnija spriedumā ietverto lēmumu, ar kuru atstāts bez izskatīšanas pieteicēja pieteikums daļā par mantiskā zaudējuma 49,98 *euro* un nemantiskā kaitējuma atlīdzināšanu.

[3.2] Noraidīt pieteicēja pieteikumu par direkcijas procesuālā pārkāpuma konstatēšanu 2018. gada 8. septembra vadīšanas eksāmena laikā, kā arī par mantiskā zaudējuma 49,98 *euro* un nemantiskā kaitējuma atlīdzināšanu.

[4] Pieteicējs iesniedza kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2020. gada 18. februāra spriedumu.

Kā vienu no iebildumiem pieteicējs norāda to, ka apelācijas instances tiesa nav izlēmusi vienu no viņa prasījumiem, proti, prasījumu par direkcijas lēmuma atzīšanu par prettiesisku.

[5] Senāts, izskatāmajā lietā, no lietas materiāliem konstatēja, ka pieteicējs ir vērsies tiesā ar vairākiem prasījumiem, tostarp atzīt direkcijas lēmumu par prettiesisku, kā arī atsevišķu prasījumu par minētā lēmuma izdošanas procesā pieļauto pārkāpumu konstatēšanu. Ar Administratīvās rajona tiesas 2018. gada 18. decembra lēmumu ierosināta lieta par direkcijas lēmuma atzīšanu par prettiesisku. Lēmumā norādīts, ka, izskatot šādu prasījumu, tiek vērtēti arī administratīvā akta izdošanas procesā pieļautie procesuālie pārkāpumi. Ar Administratīvās rajona tiesas 2019. gada 21. jūnija spriedumu citstarp tika nospriests noraidīt pieteicēja pieteikumu daļā par direkcijas lēmuma atzīšanu par prettiesisku.

Savukārt Administratīvā apgabaltiesa pārsūdzētajā spriedumā secināja, ka pieteicējs piekrīt eksāmena rezultātam, bet nepiekrīt tā norises procesuālajiem aspektiem, tāpēc uzskatīja, ka pieteikums iesniegts saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 184. panta otro daļu par procesuālu pārkāpumu konstatēšanu vadīšanas eksāmena laikā.

Tomēr kasācijas sūdzībā pieteicējs uzstāj uz to, ka nav izlemts viņa prasījums par direkcijas lēmuma atzīšanu par prettiesisku.

Ja pieteikumā ir izteikts gan prasījums par administratīvā akta prettiesiskuma konstatēšanu, gan prasījums par šā akta izdošanas procesā pieļauto pārkāpumu konstatēšanu, sprieduma rezolutīvajā daļā jāietver secinājums par pārsūdzētā administratīvā akta tiesiskumu, savukārt secinājumiem par atsevišķiem procesuālajiem pārkāpumiem rezolutīvajā daļā obligāti būtu jābūt vien tad, ja šie pārkāpumi bijuši būtiski.

Senāts norādīja, ka pārsūdzētā sprieduma rezolutīvajā daļā nav ietverts secinājums par pārsūdzētā direkcijas lēmuma tiesiskumu. Līdz ar to Senāts atzina, ka šis prasījums sprieduma rezolutīvajā daļā nav izspriests un saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 338. panta devīto daļu lietu nosūtīja Administratīvajai apgabaltiesai papildsprieduma taisīšanai.

[6] Administratīvā procesa likuma 311. pants noteic, ka apelācijas instances tiesa papildspriedumu taisa šā likuma 261. pantā noteiktajos gadījumos un kārtībā.

Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 261. panta trešo daļu jautājumu par papildsprieduma taisīšanu izskata rakstveida procesā.

[7] Administratīvā procesa likuma 261. panta pirmās daļas 1. punkts noteic, ka tiesa, kas taisījusi lietā spriedumu, var pēc savas iniciatīvas vai administratīvā procesa dalībnieka pieteikuma taisīt papildspriedumu, ja nav taisīts spriedums par kādu no prasījumiem, par kuru bija iesniegti pierādījumi un par kuru, ja lieta izskatīta mutvārdu procesā, administratīvā procesa dalībnieki ir devuši paskaidrojumu.

[8] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 184. panta otro daļu pieteikums par administratīvā akta atzīšanu par prettiesisku ir pieļaujams, ja tas nepieciešams atlīdzinājuma pieprasīšanai vai lai novērstu līdzīgu gadījumu atkārtošanos. Pieteicējs norādījis, ka prasījuma mērķis ir novērst līdzīgu gadījumu atkārtošanos. Līdzīgu gadījumu novēršanas nepieciešamības konstatēšanai noteicošais ir nevis tas, vai tiešām paredzamā nākotnē varētu atkārtoties situācija ar tādiem pašiem tiesiskajiem un faktiskajiem apstākļiem, bet gan tas, vai tiesiskā strīda, par kuru iesniegts pieteikums, atrisinājums varētu būt aktuāls citos līdzīgos (ne obligāti tādos pašos) gadījumos, kuru iestāšanās iespēja ir objektīvi ticama.

Par pieteicēja iebildumiem saistībā ar prasījumu par direkcijas lēmuma atzīšanu par prettiesisku norādāms, ka apgabaltiesa tam novērtējumu ir sniegusi apgabaltiesas 2020. gada 18. februāra sprieduma 8. punktā.

Apgabaltiesas spriedumā, pievienojoties pirmās instances spriedumam, pēc būtības jau ir atzīts, ka eksāmena procesuālie aspekti ir bijuši tiesiski. Tā kā lietā nav konstatējami prettiesiski procesuālie pārkāpumi pieteicēja vadīšanas eksāmena laikā, tad lietā nav konstatējams arī prettiesisks administratīvais akts.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 261. panta pirmās daļas 1. punktu un 325. pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Noraidīt /pers. C/ pieteikumu par VAS ,,Ceļu satiksmes drošības direkcija" 2018. gada 15. novembra lēmuma Nr. 11.11-10/2474 atzīšanu par prettiesisku.

Papildspriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no papildsprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

K. Kalvāne

Tiesnese referente

I. Amona

Tiesneses

V. Zommere